

פונדק בן-מלון בקריפורניה
עיתונאית חדת'לשון וגלויית לב

לאר, הסנדרון הסיני. אם להשלים את ההשוואה עם הפבורן, יש להודות שחורף כל כישורונתיה, היא לא הצטיינה מעולם במחשון כמו של פונדק, ולא גילתה נכר נות להילחם למען אידיאלים, על המסך או מחוצה לו.

השיבה לכותרות

ה פרס לג'ון וייט בא למעשה להכיר בכישורונו של פורש, מי שניבאו לו בזמנו עתיד מזהיר, אחרי קאובי של חצות, ששקע אחר-כך בכמה סרטים פוש-ריים וטבע בים של בעיות אישיות. בשבילו השיבה הביתה אינו רק שם של סרט, אלא רמז לשיבתו לכותרות. הסרט זיכה אותו כבר בפרס המישחק בפסטיבל קאן, ובקרוב עומד לצאת לאור סרטו החדש, האלון, בבימוי של פרנקו זפירלי. יש משהו מן ההומור בעובדה, שמאגני סמית זכתה באוסקר על תפקיד-מישנה, בזכות הופעתה במלון בקליפורניה, שבו היא מגלמת שחקנית בריטית שבאה לקבל אוסקר בהוליווד ויצאת בידיים ריקות. לפני שנים זכתה סמית בפרס על תפקיד ראשי במס' ברודי, מאז הפכה לשחקנית ששחקנים אחרים מתפעלים ממנה. ואמנם, קשה להעלות על הדעת דרך מוצלחת יותר להביע את תיסכוליה וחרדותיה של כוכבת סרטים מזו שמאגני סמית מציגה במלון בקליפורניה. ואשר לכריסטופר ווקן, נכה-נפש מ ציד הצבאים, זהו שחקן צעיר שראוי ללא ספק לפרס. בהסתייגות אחת: קשה לקרוא לתפקידו בסרט תפקיד מישני, הוא אחד משלושה המוקדים המרכזיים בסיפור העובדה שהוא ניצב בהצלחה ליד איש יות כה מרתקת כרוברט דה-נירו, ואינו נופל ממנו, ראוייה לפרס (דבר דומה אפי

מנסה להציג ניתוח אידיאולוגי של ה- מילחמה, אלא מביע תגובה רגשית אינסי- טינקטיבית למה שקרה שם. והתגובה חזר קה בשלושה חלקיה: באווירה השלמה והאופטימית של החתונה, בחלק הראשון, בתיאור הגיהנום הלוחט של המילחמה, בחלק השני, ובחורבן הפיסי והנפשי ש- המיטה על משתתפיה, בחלק האחרון. גם השיבה הביתה, הסרט ששני שחקני הראשיים זכו באוסקר, מנסה לדבר על אותו הנושא, בצורה קצת יותר שיגרי- תית: משולש נצחי, שמוסר ההשכל שלו הוא כי וייטנאם הורסת את גופם של אחרים ואת נפשם של אחרים. שני הפר- סים הם גם ביטוי לחרטה של הוליווד, ולקבלה בברכה של שניים שהיו במידה רבה מגודלים. ג'ון פונדק, שלדעת רבים היא השחקנית הטובה ביותר שיש היום להוליווד, מעין גרסה מודרנית של קת' רין הפבורן, עצמאית וחצופה, סבלה שנים מן העין הרעה של המימסד, שלא יכול היה להשלים עם העבודה שהת- נגדוה למילחמת וייטנאם היתה יותר מסתם הפגנה אופנתית. היא נסעה להאנוי, הפגינה נגד נישכון ומצאה עצמה ללא תפקידים חשובים, ולא במקרה. מעורבו- תה האישית בהפקת השיבה הביתה ונחיי שותה להוציא את הסרט לאור, למרות כל התלאות שנילוו להפקתו, מוכיחים עד כמה היא נמרצת.

רק בשנה האחרונה אפשר היה לראותה בארבעה תפקידים, כל אחד שונה מקודמו וחושף עוד טפח מכישורונתיה. היא היתה עקרת-בית קטנה, שהתמודדה עם זוויות המילחמה כפי שניגלו לה על פני הניצור- לים והנפגעים בהשיבה הביתה. חזוואית במרחבי המערב, הגלחמת נגד עיוותי-דין בפרש פראי וחופשי, עיתונאית חדת' לשון וסרקסטית במלון בקליפורניה וכת- בתילוויות המנסה לחשוף שעוריות דליפה בכור אטומי בסרט שיצא רק עתה

פונדק בן-הסנדרון הפיני
כתבת-טלוויזיה חושפת שעוריות

מתחרה מבחינה זאת, השנה, ופרסים מיוחדים לשחקן לורנס אוליביה ולי- בימאי קינג וידור, שעל חלוקתם פורסם מראש.

אוליביה הוא כבר מזמן אחד השחקנים המוכרים ביותר שהופיעו אי פעם בסר- טים. דווקא בשנים האחרונות, כשהעיתו- נות דיווחה על בריאותו הרופפת, הירבה להופיע בסרטים, לעתים בתפקידים מפתי- עים בהחלט הדורשים מאמץ פיסי רב. הוא מוכיח, כי הוא מסוגל למצוא תעסוק- קה ועניין גם בסרטים שמקומו לא יזכר בהם, כמו בטסי למשל.

וידור, אחד מגדולי הבימאים של הוליו- ווד בימי הזהר שלה, הוא אחד הוותיקים המעטים שכאשר לא מצא תעסוקה בי- אולפנים הלך ללמד קולנוע ובו זמנית נטל מצלמת 16 מ"מ והמשיך לצלם. כך שמר על קשר עם המיקצוע.

כמו בכל תחרות, יש מנצחים ויש מנוצ- חים. המובס הגדול ביותר של פרסי ה- אוסקר השנה דיא שמיים יכולים לחכות. אחרי שהיה מעמד לתשעה פרסים, נאלץ להסתפק באחד בלבד, וגם זה פרס מישני, על עיצוב אמנותי של תפאורה. וזה מלמד אולי על כיוון המחשבה החדש של הוליו- ווד לא פחות מן הפרסים שהוענקו. בימים עברו היה סרט בילוי ציבעוני, המזמין את הצופה לברוח מן המציאות, וזכה בפרסים ובתהילה. העובדה שגרף ממון בקופה היתה רק מוסיפה לסיכוייו. אך הוליווד של היום לוקחת את עצמה יותר ברצינות, ולראייה: העובדה שווארן ביטי ושותפיו לא זכו להתחלק בעוגה.

שר לומר גם על ג'ון סאבאג, המשלים את השלישייה בסרט).

פרס הצילום הוא ביטוי נוסף לחרטה הוליוודית. לפני כמה שנים ביקש ה- בימאי האמריקאי ג'ים מקברייד להעסיק צלם צרפתי בשם נסטור אלמנדרוס. ה- צלם, שמרבה לעבוד במולדתו עם סרנסו- אה טריפו ואריק רוהמר, נתקל או ב- קשיים עצומים ונאלץ לוותר על המשימה, משום שהאיגודים המקצועיים הכשילו את העסקתו. היום, אחרי שצילם סרט שלדעת רבים הוא מן החשובים שנעשו השנה, ימים בשמיים של טרנס מאליק, הוא מצא עצמו מחזיק בידיו את פסלון הזהב, וזאת בהסכמתם המלאה של אלה, שסירבו להעניק לו זכות-עבודה לפני זמן קצר בלבד.

ואם כבר בצרפתים עסקינו, הרי ש- הסרט הזה הטוב ביותר לשנה זו היה לדעת קהיליית הוליווד סרטו של הבימאי הצרפתי ברטרן בליאה (בנו של השחקן ברנר) הוציא את חישפוחותיו. הסרט הוא מעין המשך להפרחחים שלה, שהוצג לא מזמן בארץ, עם אותם שני שחקנים, ג'ראר דפרדיה ופאטריק דוור, בתפקידים הראשיים. ועם הקנדית קארול לור כי רעייתו של אחד המושאלת באדיבות ל- שני, מעניין שלא רק בהוליווד, אלא גם בניו-יורק הועדף סרט זה על פני סונטת הסתיו ושל ברגמן. האמנם רק משום ש- ברגמן אינו יכול עוד להפתיע?

פרסים אחדים היו צפויים וטבעיים. פרס תלבושות לרצח על הנילוס, שתתלבו- שות היו אחד ממרכיביו העיקריים; פרס אפקטים מיוחד לסופרמן, שלא היה לו